

Vi vurderer de nye bibeloversættelser

I 2007 fik vi i Danmark to nye bibeloversættelser *Den Nye Aftale* og *Bibelen på hverdagsdansk*. Begge udgivelser er et forsøg på at kommunikere evangeliet i et mere forståeligt sprog for den moderne dansker. Hvor godt er dette lykkedes? MF bladet har bedt to MF-teologer give deres vurdering.

Kristendom under
angreb

Læs s. 6

Fordommene om
Menighedsfakultetet
faldt

Læs s. 7

Håndslag og kvindelige
præster

læs s. 2 og 8

Jørgen Jørgensen

Formand for MFs bestyrelse

Et håndslag – eller håndkantslag?

Det begyndte med en overvejelse om et ordinationsritual i Viborg – det udviklede sig til en krig. Hvem vandt? Ingen.

Modstanderne mod ordningen med kvindelige præster tabte. De blev løjet alt muligt på af vandrehistorier og gamle episoder. Rygter og løgnehistorier blev garneret med så meget sandhed, at de fuskede tal i Politiken ikke blev helt løgn, men kun redskaber for løggen.

Tilhængerne tabte. For alle, der lader løgn, fortælle og sladder tale for sig, mister åndskraft og troværdighed.

Folket tabte. Det har ikke øget lysten til at høre om Jesus for de mange, der lever uden kontakt til bibel, menighed eller aktivt trosliv.

Menighederne tabte. Der sidder mange på kirkebænke, der ikke forstår, hvorfor dette var nødvendigt – og som er kede af hele balladen. En hel del unge bekræftet i, at fremtiden ligger ikke i folkekirken.

Nu sidder vi her og puster ud.

Jeg har et håb om, at vi nu gennem biskoppernes undersøgelse af mobning i folkekirken, kan få dokumentation for, at det hele var en storm i et glas vand, og at vore biskopper vil offentliggøre resultatet af deres undersøgelse.

At alle i folkekirken indser: En strid om ordination af kvinder til præsteembedet har en høj pris under de nuværende omstændigheder. Vi kan være uenige om mangt og meget og diskutere det pænt og ordentligt, men dette emne sætter sindene i kog i en sådan grad, at vi bør være varsomme med at bringe det alt for meget på bane i øjeblikket, og vi appellerer til tilhængerne om at fare med lempe.

At vi på Menighedsfakultetet (MF) kan stå sammen om en Kristus-tro forkyndelse til frelse fra den evige fortabelse. En forkyndelse der ånder af tillid og kærlighed til Guds ord.

Vi har brug for MF i denne fase, og MF har brug for, at I, der læser dette, vedkender jer jeres del af ansvaret: At bede for folk og kirke, at forkyndelsen må slå igennem til fornyelse af os selv, vore menigheder og vort folk.

"Så hvidt, så godt"

I januar blev Danmark europamester i håndbold for herrer – godt anført af målmand Kasper Hvidt. "Så hvidt, så godt", stod der meget rammende i en avisoverskrift. I januar tog en gruppe studerende godt anført af Mads Peter Kruse fat på vandskuring af kaffestuen og tilhørende gang. På blot tre dage blev Menighedsfakultetet forvandlet til et lysere og mere indbydende studie-sted. Så hvidt, så godt.

Undervisning om den nye religionskritik

Professor, dr. theol. Kurt Christensen tager udfordringen op fra den nye ateisme og religionskritik og giver i et undervisningsforløb svar på tiltale. Undervisningen er åben for alle interesserede og forløber alle mandage fra den 4. februar til og med 17. marts. Alle aftener kl. 19.30 – 21.30. Undervisningen bliver lagt ud på www.teologi.dk som lydfiler.

Gæsteforelæsning om den forfulgte kirke

Torsdag den 6. marts kl.13-15 vil Ronald Boyd-MacMillan holde forelæsning om emnet: "Hvad kan vi lære af den forfulgte kirke?" Ronald Boyd-MacMillan arbejder blandt forfulgte kirker verden over og er ansat i organisationen Open Doors International. Entré: 50 kr.

IXOYZ
dansk tidsskrift
for teologi
og kirke

www.teologisk-tidsskrift.dk

populærvidenskabeligt teologisk tidsskrift • grundlagt i 1974 • udgives fire gange årligt • fagligt forum for sammentænkning af fagteologi og kirkeliv • ressourceartikler til inspiration og udfordring

MF bladet

Menighedsfakultetet,
Katrinebjergvej 75, 8200 Århus N

Tlf. 8616 6300 – Fax 8616 6860 – Giro 8 17 76 00
mf@teologi.dk – www.teologi.dk

Fakultetsleder: Ingolf Henoch Pedersen
Forretningsfører: Walther Plauborg Hansen

Marts 2008 – 38. årgang Oplag: 7.800
Tryk: Øko-Tryk Skjern
Grafisk Design: Graphic Care

MF bladet udkommer 8 gange årligt:
januar, marts, maj, juni, august,
september, oktober og december.

REDAKTION (mfbladet@teologi.dk)
Fakultetsleder Ingolf Henoch Pedersen
Informationsmedarbejder
Niels Andersen (ansvarshavende)
Stud.theol. Levi D. Kristiansen
Stud.theol. Christian Rasmussen

REDAKTIONSUDVALG
Mette Swartz Andersen

To friske bibeloversættelser

Danskerne er tilsyneladende vilde med Bibelen. Siden udgivelsen af *Den Nye Aftale* og *Bibelen på hverdagsdansk* sidste efterår er oplagene revet væk og trykkerierne sat på overarbejde. På de følgende tre sider kigger MF bladet på baggrunden for og indholdet af de nye oversættelser.

Af Christian Rasmussen

stud.theol.

I november 2007 udkom to nye danske bibeloversættelser. *Den Nye Aftale* er udgivet af Det Danske Bibelselskab og er en nyoversættelse af Det Nye Testamente. *Bibelen på hverdagsdansk* er udgivet af Forlaget Scandinavia og er en revideret oversættelse af både Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente. Dog er Romerbrevet og Galaterbrevet nyoversat.

Under udarbejdelsen af begge udgaver har fokus været på indholdet frem for det sproglige udtryk. Det vil sige, at man i højere grad har vægтет at gengive tekstens mening end en egentlig ordret oversættelse.

SEX OG FLØDESKUMSKAGER

"Derfor skal *Den Nye Aftale* heller ikke erstatte den autoriserede over-

sættelse fra 1992, men den er tænkt som et godt supplement", siger Tine Lindhardt, generalsekretær i Det Danske Bibelselskab. "Samtidig er det vigtigt at slå fast, at *Den Nye Aftale* ikke er en light-udgave af Det Nye Testamente. Vi har oversat direkte fra den græske grundtekst. Uden at forfalde til slang, gade- eller sms-sprog har vi forsøgt at ramme et almindeligt, mundret nudansk, som gør teksten lettere tilgængelig, så man ikke skal bruge sine kræfter på det, men kan bruge dem på indholdet. Eksempelvis er bønnen *Lad os ikke i fristelse* i Fadervor gengivet med *Lad være med at sætte os på prøve*, fordi ordet *fristelse* i dag mere leder tankerne hen på sex og flødeskumskager, end på om vi kommer ud i prøvelse."

AFTALE BEDRE END TESTAMENTE

"Med hensyn til valget af titlen, *Den*

Nye Aftale", kommenterer Tine Lindhardt, "så er det jo sådan, at hvis du spørger folk i dag, hvad et *testamente* er, så vil de sige noget i retning af *den sidste vilje*. Så kunne man bruge ordet *pagt*, men det er også et lettere antikveret ord, hvis betydning fint dækkes af ordet *aftale*."

HVORFOR NY OVERSÆTTELSE?

Jacob Vium, der er forlagsredaktør på Forlaget Scandinavia, siger: "Vi har udgivet *Bibelen på hverdagsdansk* af den simple grund, at Bibelen bør læses - ikke bare som et opslagsværk, der står på hylden det meste af tiden. Visionen bag at lave en udgave på et nutidigt hverdagsdansk er, at endnu flere skal læse denne helt enestående bog og komme til at kende det gode budskab. Vi vil ikke acceptere, at Bibelen er for svær at forstå."

LÆS mere udførlig anmeldelse af de to nye bibeloversættelser i Ichthys 2/2008. Udkommer i maj.

Bibelen på hverdagsdansk

Af Peter Legarth

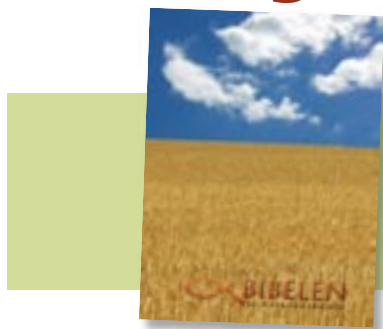
Professor i Ny Testamente

Når man skal oversætte, skal fokus rettes mod tekstens mening. Det nytter ikke at oversætte ord for ord og skabe nye bibelske vendinger på dansk. Sådan kunne man gøre tidligere, da kirken var kulturbærende. Men i dag må man oversætte Bibelen til hverdagsprog, hvis ellers man vil nå nutidens menneske med det bibelske budskab. Derfor må man hilse det velkomment, at vi har fået en bibeloversættelse, som tager sigte på netop hverdagsdansk.

SPROGET

Man kan få lidt af en aha-oplevelse ved at bruge en ny bibeloversættelse. En erfaren bibellæser vænner sig til bestemte formuleringer, og da er det forfriskende at læse en ny oversættelse. Der er her lagt stor vægt på at undgå tunge og komplicerede formuleringer. Sproget er mundret og ligetil. Og især i fortællingerne er det en fornøjelse at gå på opdagelse.

Det har sin pris at vælge utraditionelle udtryksformer. Man kan tabe i præcision. Og det er en vanskelig balanceakt, som enhver oversætter kender. I den nye oversættelse har man bevaret en række kerneord som nåde og frelse, men nogle af dem bliver omskrevet. At blive retfærdiggjort bliver til tider "at blive accepteret af Gud" (Gal 2,16) eller "at blive erklæret skyldfri" (Rom 3,24).

Bibelen på hverdagsdansk

Forlaget Scandinavia, 200–500 kr.
www.forlaget-scandinavia.dk

Det er på mange måder dækkende, men det betyder jo, at man ikke kan bruge bibeloversættelsen, når man vil se, hvorledes Paulus bruger ordet "retfærdiggøre".

Besyderligt nok bruger man i oversættelsen også et mere teknisk sprog. Loven kaldes f.eks. ofte for Toraen (f.eks. Rom 3,21f.31), et ord som gennemsnitsdanskere næppe kender.

Man fornemmer, at oversættelsen hører hjemme i en vækkelsestradition. Ordet "frelser" dukker ofte op, selvom det ikke findes i grundteksten. Ordet "kristen" og udtrykket "at blive kristen" findes i oversættelsen mangfoldige steder, selvom det er en sjældnen udtryksform i NT.

INDHOLDET

Oversættelsen tilføjer en række forklarende led (se understregninger). Jesus spørger ifølge Mark 10,38: "Kan I følge mig i den smertefulde dåb, som jeg skal igennem?" Gud har givet Jesus "et navn og en position" (Fil 2,9). Sådanne forklaringer er der mange af, og det betyder, at den bliver ordrig og omfattende. Problemet med en sådan forklarende oversættelse er, at man i endnu højere grad bliver afhængig af oversættelsens forståelse af teksten. Forskellen på evangelierne bliver f.eks. glattet ud, når "Himmeriget" hos Matthæus konsekvent gengives med "Guds rige". På den måde får vi den samme formulering i de tre første evangelier, men det stemmer jo ikke med originalteksterne.

En vis forfladigelse af teksten rummer oversættelsen også. I himmelrøsten ved Jesu dåb hedder det traditionelt, at Gud har fundet velbehag i Jesus. Men det bliver i den nye gengivelse: "Ham er jeg fuldt ud tilfreds med" (Matt 3,17). Her ser det næsten ud til, at Jesus har bestået en eksamen med et tilfredsstillende resultat!

En decideret svips er findes i Joh 1,1. Her er formuleringen "Ordet var Gud" blevet til, at Ordet "var som Gud". Det kan ikke være oversættelsesens mening, at Jesus ikke var Gud (jf. Joh 20,28; 1 Joh 5,20). Det er et ærgerligt kiks.

Tilsvarende er det ærgerligt, at omtalen af dåben er forsvundet i 1 Kor 12,13, og der kommer efter min opfattelse en distance til teksten, når "lovgerninger" nogle steder oversættes som dette at holde de jødiske love (f.eks. Gal 2,16f.21: 3,2.5). I dag er de jødiske love næppe et problem, men det er lovgerninger fortsat!

APPETITVÆKKER

Den nye bibeloversættelse har som alle andre sine fordele og sine ulemper. Et nærmere studium af teksten i f.eks. en bibelkreds kræver en oversættelse, der i højere grad er tro over for sprogbrugen hos de bibelske forfattere.

Dette forbehold skal ikke skjule, at denne oversættelse er fremragende for især nye bibellæsere. Barrieren mellem Bibelens sprog og vort hverdagsprog bliver mindre, og det er umådeligt vigtigt.

Den nye Aftale

Af Peter Søes

Sognepræst i Skelgårdskirken på Amager

DEN BEDSTE ANBEFALING

Forleden søndag efter gudstjenesten havde jeg en snak med en ung mand. Han er ny i troen, og det er vidunderligt at få lov til at gå nogle af de første skridt på troens vej sammen med ham. Den søndag talte vi om bibellæsning; det er jo en af de ting, der er nye for ham, og han synes – helt forståeligt – at det er svært. Men nu er der kommet en slags gennembrud. For han fik *Den nye Aftale* i julegave, og den har gjort det lettere for ham. "Simpelthen fordi jeg forstår, hvad det betyder", som han sagde.

Bedre anbefaling kan *Den nye Aftale* ikke få. Og ingen af de kritiske bemærkninger i denne anmeldelse kan slå skår i min glæde over det, som bogen betyder for min nye, kristne bror. Eller for de mange andre danskere, der har fået lettere ved at forstå, hvad der står i Bibelen. Bibelselskabet fortjener derfor stor ros for at have givet sig i kast med udfordringen – en oversættelse af Ny Testamente til nudansk.

NUDANSK

Man kan altid diskutere, hvad der er »nudansk«. Jeg synes, oversættergruppen har ramt et godt sprogleje; det er ikke poppet eller »ungt« på nogen påtaget måde. Der er væsentligt flere punktummer end i 1992-oversættelsen, og der er gjort

Den Nye Aftale

– Det Nye Testamente på nudansk

Det Danske Bibelselskab, 169 kr.

www.bibelselskabet.dk/nudansk

meget ud af at undgå ord som nåde, *retfærdighed* og *pagt*, som de fleste danskere ikke forstår. Det er indlysende, at det en del steder giver en mere upræcis oversættelse, men det er – som jeg ser det – en nødvendig pris at betale. Nogle formuleringer er overraskende, f.eks. når Jesus siger "I er heldige, hvis I er fattige og har fået Helligånden" i stedet for "Salige er de fattige i Ånden". Det er nok et spørgsmål om temperament, om man synes, det er forfriskende og giver nye vinkler på en kendt tekst, eller om man synes, det er for upræcis. I sidste tilfælde kan man jo bare finde sin 1992-bibel frem.

SERIØSE PROBLEMER

Imidlertid er der også steder, hvor det ikke bare er et spørgsmål om temperament. Tekster, hvor *Den nye Aftale* efter mit skøn går fejl af grundtekstens mening. Det er der også i 1992-bibelen, og det vil der være i enhver oversættelse. Men der er mange i *Den nye Aftale*, og en del af dem er alvorlige. Det gælder f.eks. de tekster, som direkte siger, at Jesus er Gud. I Joh 1,18 kaldes han i grundteksten "den enbårne Gud, som er i Faderens favn". 1992-oversættelsen gengiver det med "den Enbårne, som selv er Gud, og som er i Faderens favn", mens *Den nye Aftale* har "hans [=Guds] eneste søn, der er tæt på sin far". Den oversættelse er fatal, synes jeg, især fordi der er tale om en tendens. I Joh 1,1 bliver grundtekstens kontante "Ordet var Gud" til det mere afdæmpede "det

[=Guds ord] var en del af ham". Og i tekster som ApG 20,28; Rom 9,5; Tit 2,13 og 1 Joh 5,20 er bekendelsen til Jesus som Gud helt forsvundet; kun i Joh 20,28 kan man finde den.

INDLEDNINGER

Et andet problem er de indledninger, de enkelte skrifter er forsynet med. Jeg må indrømme, at jeg håber, de fleste springer dem over. De er fulde af synspunkter om dateringer og ægthed fra den kritiske bibelforskning, som næppe øger tekstens forståelighed, men som generelt præsenteres med en skråsikkerhed, der i længden er temmelig trættende.

HVAD MED DEN GAMLE AFTALE?

Hertil kommer et lidt kompliceret problem. Oversættergruppen har lagt vægt på, at Ny Testamente er skrevet på datidens hverdagsprog, og at det derfor er naturligt at gengive det på nutidens hverdagsprog. Det har de ret i, men det er ikke hele sandheden. For Ny Testamente henter jo ikke bare sin tankegang, men ofte også sin sprogbrug fra Gammel Testamente. I *Den nye Aftale* kommer det kun frem, hvor der er direkte citater; de flere tusinde steder, hvor der bruges GT-formuleringer, uden at det er et citat, opdager læseren simpelthen ikke.

Og det er ærgerligt! Det skal dog ikke skygges for *Den nye Aftales* mange kvaliteter, men alt i alt håber jeg, at de, der fik den i julegave, ønsker sig Bibelen på hverdagsdansk til næste jul. ■

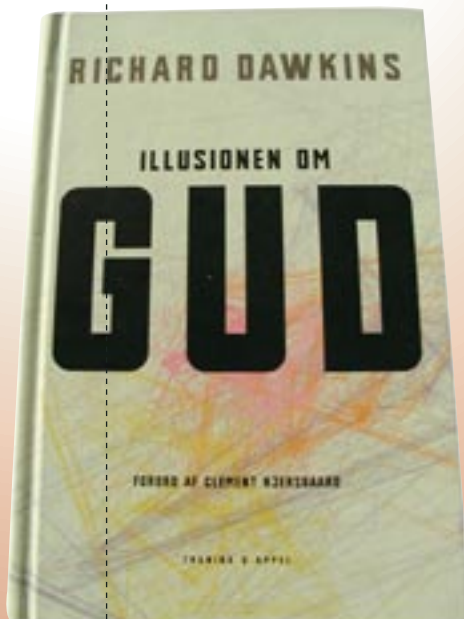
Kurt Christensen

Professor dr. theol.

BRÆNDPUNKT

BRÆNDPUNKT tager aktuelle teologiske og kirkelige problemstillinger op.

Kristendommen under beskydning

Vi lever i en verden, hvor tingene hurtigt kan ændre sig. Det oplever vi på det økonomiske område. Nogle hundrede tusinde amerikanere, som har problemer med at betale deres boliglån, kan bringe verdensøkonomien i svingninger. Og på det politiske felt kan et dusin terrorister, der flyver ind i et par tårne, ændre verdens politiske klima.

KRISTENDOMSKRITIK HAR VIND I SEJLENE

Også på det religiøse område kan tingene ændre sig næsten fra den ene dag til den anden. Hvor det for nogle få år siden var "in" at være religiøst optaget, har kritikken af religionen og kristendommen inden for de sidste par år tilsyneladende fået vind i sejlene. Og måske hænger det sammen med angrebet

på World Trade Center i New York d. 11. september 2001. Da manifesterede det sig, hvad folk egentlig godt vidste på forhånd, nemlig at religiøsitet ikke blot er af det gode. Under alle omstændigheder er det påfaldende, at siden 11. september har angrebene på ikke blot radikal islam, men også religion i almindelighed og kristendommen i særdeleshed, taget til. Det gælder på den internationale scene, hvor bøger af Richard Dawkins, Christopher Hitchens og Sam Harris sælger i store oplag. Og det gælder nationalt, hvor eksempelvis Jyllands-Postens lederskribenter ikke levner megen plads for levende tro af nogen art.

FIND DE SVAGE PUNKTER

Skal vi da som kristne stikke hovedet i busken, holde lav profil i bevidstheden om, at det nu engang er kristnes lod at blive forfulgt her i verden, og håbe på, at uvejret snart driver over? Det er ikke den eneste mulige reaktion og måske heller ikke den rette. Snarere skal vi vurdere, om nogle af kritikpunkterne har noget på sig. Og hvor det er tilfældet, skal vi selvfølgelig, hvor det er muligt, søge at ændre på tingene. Men andre sider af kritikken er efter mit skøn urimelig eller bygger på en ateistisk grundholdning. Denne form for kritik må vi søge at imødegå med de argumenter, som nu er til rådighed. Og her er vi ikke blot overladt til vor egen opfindsomhed og skarpsindighed. Rundt omkring i verden sidder der veludrustede kristne,

mange også med en naturvidenskabelig baggrund, som peger på de svage punkter i kristendoms-kritikkernes argumentation. Et eksempel på dem er professor Alister McGrath fra Oxford, hvis bog "The Dawkins Delusion?" ser kritisk på holdbarheden af Richard Dawkins argumentation.

HEN TIL KIRKENS DØR

Man må selvfølgelig overveje, hvor meget krudt man skal investere i et sådant kristendomsforsvar. På den ene side er det ikke det vigtigste, vi kan gøre som kristne. Der er næppe mange, som kommer til tro på Jesus Kristus blot ved at deres intellektuelle modforestillinger bliver fjernet. På den anden side kan man slet ikke udelukke, at der er mennesker, som på grund af deres intellektuelle tvivl bliver hindret i overhovedet at lægge øre til det kristne budskab. Så billedligt talt kan kristendomsforsvaret i bedste fald føre mennesker hen til kirkens dør. Der kan vi så håbe, at de bliver tilskyndet til at gå ind for at lytte til det evangelium, som kan skabe tro på Jesus Kristus.

KurtChristensen underviser i den nye ateisme og religionskritik syv mandage kl. 19.30-21.30 til og med den 17. marts. Fri entré. Undervisningen kan høres via lydfiler på www.teologi.dk

LÆS Kurts anmeldelse af *Illusionen om Gud* i Ichthys 2/2008. Udkommer i maj.

LARS HELLMUND
Stud.theol.

”Bevæbnet med fordomme gik jeg så derover”

- en stud.theol. fra universitetet møder Menighedsfakultetet

”MF er et supplement, som udfylder den del af mit åndelige liv, som Uni ikke kan”

JEG STUDERER teologi på Aarhus Universitet, hedder Lars, er 22 år, født i England, opvokset i Jylland, og berejst verden rundt. Som barn kom jeg til at stå ansigt til ansigt med nye kulturer og tanker, men jeg vil ikke betegne min opvækst som særligt kristen, snarere som kulturtænkner med filosofisk fortegn. Disse rejser og indtryk gav dog stof til eftertanke og satte gang i en søgen.

Ung filosof fandt troen på Gud

Da jeg blev 16 mødte jeg en ven fra tidligere, som ledte mig frem til et vendepunkt i mit liv, Kristus. Nok var jeg blevet konfirmeret nogle år før, men det var gledet i baggrunden. Nu fik jeg en genopdagelse, og langsomt fandt mine spørgsmål svar. Jeg fandt troen på Gud, og Bibelen blev en kilde til at forstå de ting, som sætter sig fast hos en ung filosof. Jeg kom i en frikirke, men kom også rundt til andre kirker og hørte mange syn på tingene. Jeg sugede til mig fra alle kanter og læste

ivrigt bøger og spurgte ind til alt. Det blev klart for mig, at dette var noget, jeg havde lyst til at beskæftige mig dybere med. Som jeg modnedes, skiftede jeg til folkekirken.

Historisk-kritisk

Jeg blev optaget på Aarhus Universitet (Uni) på teologi i 2005, og flyttede til Århus sammen med min kæreste. Teologisk var - og er - jeg stærkt historisk-kritisk, så Uni gav mig lige det, jeg søgte. På trods af god undervisning var der dog noget, som manglede. I 2007 fik jeg en opfordring til at kikke over på Menighedsfakultetet (MF). Bevæbnet med fordomme gik jeg så derover. Det stod mig hurtigt klart, at ikke meget holdt stik, og i stedet fik jeg et positivt indtryk.

Åbne arme på Menighedsfakultetet

MF er et friskt sted, hvor der bliver diskuteret teologi åbent, modsat Det Teologiske Fakultet (TF), hvor dette mangler. Med åbne arme tog MF imod mig,

og der var straks gang i saglige debatter. Jeg mødte et familiært sammenhold, både i bøn og debat, hvor teologien kom i spil imellem de studerende.

Jeg er stadig TF'er, men har nu også min gang her på MF og er undervejs blevet imødekommet på mange områder. Jeg fik lov at bruge MF's andagtsrum på en ide, jeg havde for mine studievenner. Jeg fik lov til at invitere min svigerfar, som kom og holdte foredrag om bibel og hverdagsdansk. Jeg fiksupplerendeundervisning, som gav udbytte til eksamen, og jeg fik sågar en mentor til mine spørgsmål. MF har hver gang, jeg har haft en ide, et spørgsmål eller en forespørgsel været åben, og det er fedt for en ambitiøs mand som mig. MF er et supplement, som udfylder den del af mit åndelige liv, som Uni ikke kan, og det er rart at finde de brikker i mit studie, som gør billedet mere helt.

”MF har hver gang, jeg har haft en ide, et spørgsmål eller en forespørgsel været åben, og det er fedt for en ambitiøs mand som mig”

Gaverne følger behovet

Walther Plauborg Hansen

Forretningsfører

Tak for de mange gaver Menighedsfakultetet (MF) har modtaget særligt i efteråret og december måned. Det

har været helt overvældende. I de syv første måneder af regnskabsåret (juli – januar) modtog vi 3,9 mio. kr. i gaver, og det er 600.000 kr. mere end i samme måneder året før.

MF har et rekordstort budget i år. Det skyldes primært, at vi med to hold stu-

derende uden SU må uddele 800.000 kr. i stipendier. For at få dækket alle udgifter i dette regnskabsår er der frem til udgangen af juni behov for godt 400.000 kr. mere, end vi modtog i samme periode sidste år. Derfor beder vi om jeres fortsatte støtte.

Marts	3. Kl. 19.30-21.30: Kurt Christensen: Den nye religionskritik
	6. Kl. 13-15: Ronald Boyd MacMillan: "Hvad kan vi lære af den forfulgte kirke?"
	10. Kl. 19.30-21.30: Kurt Christensen: Den nye religionskritik
	17. Kl. 19.30-21.30: Kurt Christensen: Den nye religionskritik
	26. Kl.13-15: PULS "Debat om Indre Mission og dets plads i kirkebilledet i dag". Jens Olesen og Anders Dalgaard medvirker
	30 marts-1. april: Retræte for studerende på Hellig Kors Kloster
April	16. Kl.10.15-12: "Yours is the Kingdom. A systematic Theology of the Lords Prayer" v. professor Gerald Bray
	Kl.13.15-15: "Recent work among Evangelical Anglicans about the interpretation of Scripture" v. professor Gerald Bray

Sponsor af MF bladet:

Lindholm Auto

Thistedvej 121
9400 Nørresundby
v. Morten Warncke Olesen
Tlf. 98 17 04 00
Reparation af alle bilmærker

Har vi lært noget?

Pastor Per Damgaard Pedersen

Per Damgaard Pedersen skriver "I øvrigt" i 2008. Per er MF-teolog, bor i Yerevan i Armenien, hvor han arbejder for Dansk Armeniermission som konsulent for den Armenske Kirkes leder. Per underviser også kommende præster og er rådgiver på kirkens præsteseminarium.

Det kommer bag på mig hver gang. At åndelige modsætninger kan være så hårde. Som nu debatten om ligestilling mellem kvindelige og mandlige præster. Den var krads. Og selv om den vist nok er lagt til ro for denne gang, er den nok ikke slut endnu.

Og har vi så lært noget? Det er jo altid et godt spørgsmål.

Jeg har da i alt fald lært, at der er nogen, som opfatter mig på en helt anden måde, end jeg opfatter mig selv. At vi er noget af det, kirken har mindst brug for og faktisk godt kunne undvære. Flere er for længst ude over det stadium, hvor de blot ryster på hovedet af os, der har en traditionel forståelse af, hvem der skal være præst. Der er nogle, som i lang tid har stået på spring for at give

os en mavepumper. Som synes, vi har fortjent den, og som gerne så, vi fik arbejdsforbud.

At man med sine holdninger kan fremkalde så voldsomme reaktioner, er noget, der godt kan få en til at tvivle på sig selv. Jeg føler mig underligt tilpas. Vel nærmest ligesom nogle af de kvindelige præster, jeg har været med til at give af grovfilen. Nu har jeg selv lært, hvordan det føles.

Og så har jeg lært, at den gamle vits ikke længere er sjov. Den der med: "Vi vil jo alle tjene Gud. De gør det på deres måde, vi gør det på hans". Den er ikke sjov. For det er jo det, der er spørgsmålet. Debattens kerne drejer sig om, hvem der har Gud på sin side. Gad vide om det ikke er derfor, den er så krads?